

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XII.

V Celovcu, 10. prosinca 1893.

Štev. 1.

Napredujmo!

Naši nasprotniki nas z govorno in pisano besedo neprenehoma grdo obrekujejo, kakor bi nam ne bilo drugega mar, kakor hujskati Slovence na Nemce in v deželi delati nemir. V resnici nam pa nemški Korošci niso v ničem napoti; oni živijo v svojih krajih, Slovenci pa v svojih; oboji se morajo preživiti z delom svojih rok in lahko živijo v miru med seboj kot dobri sosedi. Nam gre le za napredek slovenskega ljudstva v duševnem in gospodarskem oziru, to se pravi: mi želimo, naj bi Slovenci zmirom bolj modri, pravični in premožni postali, naj bi se izkopali iz nevednosti, iz krivih, pogubnih nauk ter iz revščine. Vse delovanje slovenskih rodoljubov meri na to, slovensko ljudstvo k temu pripraviti, da bi zmirom bolj pridno prebiralo dobre, katoliške in poučne knjige in časnike, da bi poznali naši ljudje, kaj se okoli njih godi, kateri so pravi nauki za čas in večnost, in kako se jim je ravnati, da se jim bo na svetu bolje godilo in da bodo srečni tudi po smrti. Pri tem pa ne smejo pozabiti na dolžnosti svojega stanja, naučiti se morajo umnega gospodarstva, da bodo ložej izhajali, in ob enem se morajo naučiti tako treznega in pametnega življenja, da si ohranijo sadove svojega truda. Slovenskim rodoljubom ni mar za hujskarijo, ampak oni učijo naše ljudstvo prav in modro živeti. Oni skrbijo in delajo za to, da naše ljudstvo kaj pobožnega in poučnega prebira in se tako vedno bolj izobražuje. Prazno postopanje in drago zapravljanje naj polagoma zgine; ljudje naj se navadijo, ob nedeljah in praznikih doma ostajati in kaj lepega brati. Iz političnih časnikov se bodo naučili, kako se jim je obnašati pri volitvah; iz pobožnih bukev se bodo navadili, misliti pogosto na večnost in na štiri poslednje reči; iz gospodarskih listov pa naj se učijo, kako je treba kmetovati, da se od polja in živine več dobička pridobi. Slovenskih posojilnic nismo ustanovili zato, da bi koga dražili, ampak zato, da ima kmet pomoč pri rokah, ako v zadrego pride. Za slovenske šole se ne poganjamo zato, kakor da bi nemško besedo sovražili, temveč zato, ker želimo, da bi se naši ljudje v šolah res kaj naučili, namreč krščanskih resnic, brati, pisati, računati in še česa drugega, kar se sploh v malih šolah uči. Ako bo

mogoče, šole tako uravnati, da se bodo otroci zraven tega še nekoliko nemščine naučili, ne bomo se je branili. Če pa vidimo, da so šole take, da otroci po končanih šolah ne znajo ne brati ne pisati, ne po slovensko, ne po nemško, potem se za take šole ne moremo ogrevati, kajti tak človek potem, ko šolska leta minejo, ne bo nič več bral, on bo še to pozabil, kar se je v mladosti morda naučil, in ostal bo neveden svoje žive dni. Grdo obrekovanje je torej, ako vam nasprotniki pravijo, da hočemo mi slovensko ljudstvo v nevednosti ohraniti; ko bi to hoteli, potem bi se ne trudili, da izdajamo različne bukve in časnike v slovenskem jeziku. V nevednosti hočejo Slovence le tisti ohraniti, ki jim ne privošči slovenskih šol in jim vsiljuje nemščino, tako da otroci nazadnje ne vejo, čemu so v šolo hodili, kajti naučili se niso ničesa. Mi pa smo za omiko in napredek našega ljudstva, zato prosimo rodoljube, naj med ljudstvo pridno širijo slovensko berilo, naj snujejo bralna društva in naj ljudi izobrazujejo s poučnimi govori, posebno o prilikah, kedar zborujejo naše slavne in prepotrebne podružnice sv. Cirila in Metoda. Da se zbudi narodna zavest in da ljudje politiko razumevati začnejo, treba je delati na to, da se bo „Mir“ v vsaki slovenski hiši bral. Za kmetijski pouk priporočamo „Kmetovalca“ v Ljubljani. Ta list je jako dobro uredovan in ga moremo našim kmetovalcem z dobro vestjo gorko priporočati. Skrbeti je za to, da bodo zbori Ciril-Metodovih podružnic vedno obilno obiskovani, in da nastopijo vselej dobri govorniki, ki znajo ljudstvu s poljudno besedo seči do srca. Glejmo pa pred vsem, da se opustijo slabe razvade in da se ljudstvo spet poprime lepega, krščanskega življenja; tako ljudstvo bo stanovito in značajno pri volitvah, pošteno v kupčiji; marljivo in potrpeljivo pri delu, z vsem zadovoljno, varčno in vsled teh lastnostij vedno bolj premožno.

Brez hrupa in prepira bomo na tak način napredovali, naše hiše bodo trdno stale, obdržali bomo ne samo to, kar zdaj imamo, temveč bomo si pridobili še kaj več in polagoma zasedli tudi kraje, ki so v naši deželi pred Slovencev, pa nam do zdaj kažejo neko nasprotno, sovražno lice. Ako smo pridni in pošteti, bode nas spremljal Božji blagoslov, in nasprotniki nam ne bodo nič škodovati zamogli.

Pogled v minulo leto.

Leto 1892. smo z Božjo pomočjo prestali! Prav malo dobrega nam je prineslo in osobito za koroške Slovence obneslo se je slabo tako v gmotnem kakor v političnem oziru; kajti v kljub mnogim naporom se nam ni posrečilo dospeti do svojega smotra: narodne ravnopravnosti!

Namen le-tem vrsticam pa je, podati kratko sliko tega, kar so koroški Slovenci v minulemu letu dodelali in dosegli na svojem narodnem polju.

Naš list „Mir“, ki je hodil letos že XI. leto med naše ljudstvo v mnogo lepši, večji obliki nego prejšnja leta, in trikrat na mesec, ne več samo dvakrat, romal je med Slovence, jih s srčno, domačo besedo vabé, da se zbirajo okrog starega slovenskega belo-modro-rudečega bandera, na katerem se leskečejo besede: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Nasprotnikom našim, ki neprestano prežé, da bi nam ugrabili najdražji naši svetinji: vero katoliško ter narodnost slovensko, klical je v minulemu letu: „Vsakemu svoje!“ svoje rojake pa pozivljal z besedami: „Slovenci ne udajmo se!“

Z upravičenim ponosom in srčno radostjo opazuje vsak zavedni Slovenec veselo in vstrajno rast naše družbe sv. Mohorja; zlasti se že razveseljuje nad družbinim napredkom ob jezikovnih mejah. Hvala Bogu, starodavni Korotan v tem ne zaostaja za drugimi kronovinami; tu je pognala družba črvste korenine med slovenskim ljudstvom, razvila se je ter že donša lepega sadu. Tudi v minulemu letu je število družbenikov — slava za to vnetim poverjenikom — lepo narastlo za 346 udov;

vkupé šteje družba na Koroškem sedaj 4708 udov. Da bi le to število stalno napredovalo in se mične družbine knjige marljivo čitale, zabavale in poučevale naše Slovence ter jih v nemale za ljubezen do Boga in domovine!

Prevažno za razvitek slovenske stvari Korotana je naše vzorno „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“. To še mlado društvo delovalo je v minulemu letu precej uspešno, ter se razvijalo tako krepko, da se nasprotniki kar pené same jeze na njega marljive odbornike, ki vsestranski skrbé za duševni in gmotni napredek našega ljudstva. Društvo je imelo dné 27. malega travna v Celovcu svoj tretji občni zbor, ki se je ob mnogobrojni udeležbi slovenskih kmetov vršil jako zanimivo in slavno. Na večer istega dné napravilo je društvo sijajno slavnostno „besedo“, kakoršne Celovec zlahka še ni videl in ktere se je vdeležilo nad 500 navdušenih koroških Slovencev in Slovenk. Dné 28. velikega srpana je imelo društvo jako dobro obiskan shod na Golšovem nad Celovcem.

Da razjasni naše joka vredne šolske razmere, izdalo je društvo tudi letos več spisov.

Da priskrbi slovenskim kmetovalcem prepotrebne jim pouka v gospodarskih zadevah, obrnil se je društven odbor s primerno prošnjo do c. kr. kmetijske družbe koroške. Le-tá pa o tem ničesar ni hotela vedeti, odbor katoliškega-političnega in gospodarskega društva se je torej obrnil na visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo, ki je družbi z odlokom od 9. velikega srpana l. l. obljubilo podporo 700 gld., da nastavi učitelja za gospodarstvo na kmetijski šoli v Celovcu, s pogojem, da mora

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Gosp. Vek. Progar), znani naš rojak, akademični podobar v Celovcu, razstavil je v „božični razstavi“, ktero so napravili Celovski obrtniki in trgovci, pet svojih umotvorov. Vsi obiskovalci delo mladega umetnika zelo hvalijo ter pravijo, da je prav mojstersko dovršeno! Gosp. Progar je razstavil dve relieff-podobi svojih starišev, dva doprsna kipa (moškega in ženske) ter podobo žalujočega Joba. Podobe so izdelane iz malca (gipsa), in ti že na prvi pogled kažejo, da jih je vstvarila roka pravega umetnika! Tudi tukajšni nemški listi so po g. Progarju izstavljene kipe zelo pohvalili, češ, da te podobe na-se obračajo občno pozornost in da pričajo o posebnem talentu! — G. Progar je letošnje poletje, kakor smo svoječasno poročali, napravil veliko skupino Device Marije za Kamnik na Kranjskem in prenovil farno cerkev sv. Jederti blizu Wolfsberga. Sedaj popravlja altarje podružnične cerkve sv. Frančiška na Želinjah. Kakor spričuje nek dopis tamošnjega č. g. farnega oskrbnika v „Slovincu“, kaže tudi to delo, da je g. Progar res umetnik, in da dela vestno, ukusno in natanjko, brez one površnosti, ktero pri sličnih delih opazujemo na le premnogih altarih po deželi. — Bodi zato g. akad. podobar V. Progar najtopleje priporočan č. farnim predstojništvom! —r—

Iz Železne Kaplje. (O „parteitagu“) Smejali smo se, ko smo v „Miru“ brali, da je tudi g. Prugger v Železni Kaplji na „parteitagu“ izvoljen bil med tiste „hauptmane“, ki bodo vodili črno vojsko zoper nas Slovence. On je res pravi mož za to, ker nam je že marsiktere svojih vojakov na vrat poslal. To so namreč tisti ljudje, ki jih je on kedaj v službo vzel in kmalu spet zapodil, in taki hodijo potem s koši po kmetih okoli in prosijo miloščine. To je tedaj Pruggerjev „sekacijon“. Kmetje pravijo: „Čemu pa imajo tisti „bruderladen“? ali jim tisti nič ne dá, da moramo mi kmetje rediti iz službe odpuščene rudarje? Ravno sem zvedel, da je spet 17 rudarjev ob delo in kruh. Ali bodo kaj dobili iz „bruderladna“ ali nič, tega jaz ne vem; mi kmetje se pa bojimo, da ne bo dolgo, ko nas pridejo ti „Pruggerjevi vojaki“ obiskat. Kedar ti bogati nemški gospodje spet kak „parteitag“ naredijo, naj bi nas Slovence pri miru

učitelj biti popolnoma zmožen slovenskega jezika in v stanu predavati v vseh strokah kmetijstva v slovenskih delih dežele.

Odločno in neustrašeno stojé na braniku za naše narodne pravice, je imelo društvo tudi v minulemu letu pravdo z mestnim odborom Celovskim radi slovenskih vlog in dopisov. Sijajno je znova zmagovalo društvo, kajti po dolgem pisarenju na mestni odbor, deželno vladu itd., ostali so tukajšnji mestni očetje sramotno na cedilu in vis. c. kr. ministerstvo za notranje zadeve jim je sedaj že v drugič naročilo, da morajo sprejemati in reševati tudi slovenske vloge. Nad tem novim vspehom pravične slovenske stvari je nastalo seveda silno ropotanje v vsem nemškem taboru, da bi človek, sodéč po tem strašnem viku in kriku, lahko mislil, da Slovenci Nemce kar žive deremo!

Jako vrlo prospevajo na Koroškem podružnice sv. Cirila in Metoda, katerih imamo že štirinajst, ki so šteje 1891. leta 2061 udov. Podružnice so napravile tekom leta nad dvajset shodov in veselic, ki so za naš versko-narodni napredek neizmerne pomena. Na teh shodih, kteri se prav dobro obiskujejo in zbog tega sijajno vršé, se ljudstvo poučuje in probuja z živo besedo ter vnema za zvesto izpolnvanje svojih dolžnostij do Boga, domovine in cesarja. In ravno, ker obrodé ti shodi toliko dobrega sadu, ker se po njih ljudstvo omika ter svari pred nakanami in zlobnim uplivom lažil-liberalcev, so narodnim našim nasprotnikom bodeč trn v peti, ktere ga hočejo z vsemi sredstvi iznebiti.

Zato skušajo, kjer in kakor le mogoče, ovirati delovanje marljivih podružnic. Tako je c. kr. okr. glavarstvo Beljaško kar na kratko prepovedalo po-

letnimi plemeni, potem z jesenskimi, a dokonča se z jabolki. „Vrt.“

Nov mišji strup. Profesor Loeffler v Greifswaldu na Nemškem je našel glivo, ki provzroča mišim hudo kužno bolezen, znano pod imenom „mišja vročinska bolezen“. Po najnovejših poročilih ima ta iznajdba veliko praktično vrednost za kmetovalca, kakor so to izkusili na Grškem. Na Grškem delajo zadnja leta miši po polji tako strašansko škodo, da vse do zadnjega zrna požoro. Grška vlada je poklicala profesorja Loefflerja na pomoč, in on je storil to-le: S pomočjo vojakov in kmetov so po polji natresli cele košare fino razrezanega kruha, namočenega v tekočini, v kateri so bile gori omenjene glive. Poprej so pa še dokazali, da ta gliva ni niti ljudem škodljiva, ker so nekateri profesorji tak namočen kruh brez škode použili, niti ne domačim živalim, kar so tudi poskušnje dokazale. Po osmih do devetih dneh se je pokazalo, da škoda po miših ponehava, in čez nekaj časa je popolnoma ponehala. Miši so kar trumoma ležale po njivah, in bolne so se počasi plazile ter tavale po njih. Iz kratka, uspeh je bil popoln. To je prvič, da se veđa o glivah praktično s tako velikim uspehom nastopila. „Kmet.“

Kako učiti vprežne vole. Pred vsem je treba mlada vprežna vola drug drugemu privaditi. Zato je dobro, da vola, ki sta odločena za par, kak miren človek okrog vodi, pozneje se jima polagoma odene oprava ter se vprežeta pred kako lahko vozilo, n. pr. prazne gnojne sani. Vsak dan dopoldne in popoldne ju je treba nekaj dni tako okrog voditi in jima vedno več na voz nakladati. Da se privadita konopcu in klinču, naj ju človek, ki ju vodi, uči temu. V največ slučajih se bodeta naučila voziti, ne da bi treba bilo biča ali pa palice. Če se pa težko učita, dobro je pred nja vprežati vožnje že vajena mirna vola ali konja. Slabše pa je sredstvo, ki se mnogo rabi, da namreč vola zadaj privežejo za voz, kterelega vlečeta druga vola, pa sta tako prisiljena iti, ker ju voz vleče. Sploh pa z volji, uči jih že kakor koli, iz lepa več opraviš nego iz grda. Če jih preteplješ, postanejo trmasti in leni. „Vrt.“

Novičar.

Na Koroškem. Za šolo na Ojstrici so dali svitli cesar 300 gld. — V Frajdenbergu je zgorel Strnadov skedenj. — V Št. Lipšu na Krki se je neka 60letna ženska do smrti pobila. — Izhajati je prenehal „Kärntner Volksblatt“, list nemške konservativne stranke na Koroškem. Imel je premalo podpore, in tudi uredništvo lista je marsikaj zakrivilo, kar je naročnike spravilo ob dobro voljo in je vsled tega list zgubil potrebno zaupanje tako pri Nemcih, kakor pri Slovencih.

Na Kranjskem. Za pogorelce v Lupinici so dali svitli cesar 200 gld. — V Dobropolju so dobili nov križev pot. — Davico imajo otroci okoli Mokronoga. — Skladatelj Nedved je spisal šolsko knjigo „nauk o glashi“. — Nov kelih je dobila farna cerkev v Škofji Loki. — V Ljubljani je spet hripa nastopila.

Na Štajerskem. Železnica iz Poličan v Konjice se slovesno odprla. — „Narodni dom“ si bodo postavili Slovenci v Celju. — V Bistrici na koroški železnici je tesar Kajžar s strehe padel in se ubil. — Nekateri časniki poročajo, da se bo v Celju ustanovilo obrtno društvo za vse slovenske dežele. To bi bila pač vesela novica.

Na Primorskem. Na smrt obsojena je bila Helena Grizonič, ki je umorila svojega moža. Ravno tisto kazen si je zaslužil morilec Janez Starec. — Pri Ajdovščini je zmrznil neki mož iz Gorice. — Nekje na Krasu so razposajenci oponašali krščanski pogreb. Pri tem pa je eden tako nesrečno padel, da je bil precej mrtev. — Veliko besedo so napravili Tržaški Slovenci dne 7. prosinca v gledališču „Fenice“.

Po drugih deželah. Omožila se bo princezinja Marjeta Zofija s princem Albrehtom Vitemberžkim. — Roparji se prikazujejo v južni Rusiji. — Letos se je iz Nemčije izselilo 93.000 ljudi. — Most hočejo zidati čez morje med Anglijo in Francijo. Veljal bo 320 milijonov goldinarjev. — V Milanu na Laškem je bila neki dan pred božičem taka tema, da so opoldne svetilnice prižgali. Več ljudi se je na ulicah do smrti pobilo. — Pri Všemini na Moravskem je neki sprideni sin lastnega očeta ustrelil, da mu je potem vzel 500 gld. —

Književnost.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar izišel „Anton Janežičev slovensko-nemški slovar“. Tretji natis. Predelal in pomnožil Franc Hubad, c. kr. gimn. profesor.“ To obširno in izvrstno delo se hvali samo. Dobro je

došlo za vse javne in privatne urade in za take osebe, ki našega jezika niso še popolnoma zmožni. Cena mehko vezanemu iztisu je 3 gld., trdo v polusnji vezanemu iztisu pa 3 gld. 50 kr. Po pošti prejet 15 kr. več.

„Dom in Svet.“ List s podobami za leposlovje in znanstvo. Urejuje dr. Frančišek Lampe v Ljubljani. Ta list priporočamo vnovič prav toplo vsem, ki se zanimajo za pravo narodno omiko. Vsak snopič objavlja lepe povesti, pesmi, poučljive topopise, znanstvene razmere, zanimive životopise, opisuje mesta in pokrajine slovenske domovine itd. Odlikuje se še posebno s krasnimi slikami ali podobami, iz katerih se uči narod spoznavati in ceniti pravo umetnost. Vse je pisano v strogo verskem, katoliškem duhu, tako da se sme vsak list tudi mladini brez škode in nevarnosti v roke dati. „Dragi Slovenci — tako kličemo in vabimo z velezaslužnim gosp. urednikom tudi mi — zavedajmo se, da smo narod, da imamo neki namen in imamo nalogo! Stvarnik nam je določil namen ta, da se ohranimo, izpopolnimo na svetu med drugimi narodi in zveličamo. Zato imamo nalogo in dolžnost, da se izobrazimo v vedi in umetnosti in ž njima Boga poveljujemo. Slovenci nimamo lista, ki bi na tako priprost in zanesljiv način razširjal vedo in umetnost, kakor je „Dom in Svet“. Ali ni torej vreden podpore? Cena listu je na leto 3 gld., za pol leta 1 gld 50 kr.; za dijake 2 gld. 60 kr. na leto. Naročila naj se pošiljajo naravnost na „Dom in Svet“ v Ljubljano.

Wolfov slovensko-nemški slovar je že začel izhajati. Katoliška bukvarna v Ljubljani prodaja sešitke (80 str. okt.) po 50 kr., kar gotovo ni drago. Računa se, da bo izišlo kakih 20 sešitkov. Vidi se na prvi pogled, da je g. prof. Pleteršnik to delo vestno in natančno izvrševal. Velik napredek za slovensko slovstvo vidimo v tem, da je g. pisatelj dal resnici čast in naredil razliko med posameznimi samoglasniki, na katerih je naša slovensčina tako bogata, in so jo vendar do zdaj kazali v revni podobi, kakor bi ne imela več ko pet samoglasnikov.

Naznanilo.

Posojilnica v Slov. Plajbergu bo imela svoj **letni občni zbor** dne 22. prosinca 1893 ob 3. uri popoldne pri Ferčniku. Spored: 1. Volitev odbora. 2. Računsko poročilo. 3. Posamezni nasveti. — Prijazno vabi vse družnike **odbor**.

Loterijske srečke od 30. decembra.

Gradec	45	30	35	22	4
Dunaj	75	19	10	55	5

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	20	6	50
rž	4	30	5	40
ječmen	—	—	—	—
oves	2	20	2	70
hejda	4	20	5	25
turšica (sirk)	3	40	4	30
pšeno	7	20	9	—
fižol	5	10	6	35
repica (krompir)	1	45	2	36
deteljno seme	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 30 kr. do 2 gld. 50 kr., kislo 1 gld. 40 kr. do 2 gld. — kr., slama po 1 gld. 70 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 58 do — kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 33 do 35 gld. stari cent.

Med (strd),

izvrsten **pitaneec**, se dobi pri meni v plehastih škatljah po 5 kil franko 3 gld. 60 kr. proti poštnemu povzetju. V škafih po 20 in 40 kil ga računam po 58 kr. kilo. Nadalje priporočam svoj natorni **brinjevec** po 1 gld. 20 kr. liter; dobro, staro **slivovko** po 1 gld. liter; ter dobra **isterska vina**, belo po 18, 20 in 22, črno po 18 kr. liter; staro **hrvaško vino** po 22 in 24 kr. liter v sodih po 56 litrov in več. Za pošteno in pristno blago se jamči

ILEN JEGLIČ,

trgovec in čebelar v Selu, pošta Lesce na Gorenjskem.

Vsakovrstne slamnike

najnovejših oblik iz domače in tuje slame izdeluje, prodaja in popravlja po kolikor možno nizki ceni.

Franc Cerar popred J. Markužič
v Domžalah — Kranjsko.

☛ Cenik pošlje se na zahtevanje »franko«. ☛

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar na svitlo prišel:

Anton Janežič-ev

slovensko-nemški slovar.

Tretji natis.

Predelal in pomnožil

Franc Hubad,

c. kr. gimnazijalni profesor.

Cena mehko vezanemu iztisu je 3 gld., vezanemu v polusnji 3 gld. 50 kr. — Kdor želi slovar prejeti po pošti, naj blagovoli priložiti še 15 kr. za poštnino.

Slovenski Pantheon

izhajal bode v nedoločenih rokih, 4 do 5 snopičev v teku enega leta. Snopič stane s poštnino vred 35 kr. Naročila vsprejema

Fran Podkrajšek,

pošta Sava, Dolenjsko.

Glas iz občinstva.

Kdor hoče dobro in po ceni **tržaško blago, moko, špirit, sol, rženo žganje, milo (žajfo) in petrolej**, naj gre v prodajalnico

Ferd. Mussi-ja,

„pri zlatem vencu“ na starem trgu št. 19 v Celovcu,

ki je vsega priporočila vredna. Vsak se lahko sam prepriča, da se mu bo vselej z dobrim in frišnim blagom postreglo.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo, mlatičnice, čistilnice za žito, trierje, slamozezanice, **mline za sadje,** sukajalnice za sadje in vino, za grozdje, kakor vse druge stroje in priprave **za kmetijstvo,** vinarstvo in sadjarstvo itd. priporočila v najnovejši in najbolj obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,
Praterstrasse 78.
Illustrirani zapiski in pohvalna pisma v hrvaškem, nemškem, latinskem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Glas za postajo — garancija, ugodni pogoji. — **Zapet enične cene!**

Kdor si hoče napraviti dobro kavo, naj si kupi pristne

Ölzove kave

Ölzova kava je najboljša in najčistejša primes za kavo.

Ölzova kava nema v sebi ne hrušk, ne pese, ne sirupa.

Dobi se v vseh prodajalnicah za tržaško blago.

Kmetija je na prodaj

s sadnim vrtom. Posestvo ima 20 birnov setve in je na lepem ravnem polju, ima 2 orala travnikov in 7 oralov gojzda. Pohištvo je v dobrem stanu in je iz proste roke na prodaj ter leži blizu Rožeka (Rosegg). Več pove F. Teppan v Smešvavčah.